

Дамян Дамянов
Ерос и Танатос

Гледам се: в очите няма бодрост,
във снагата – дух, в духа ми – плам.
Туй, което беше моя гордост,
днес се е превърнало в мой срам.
Гол стърча пред своето огледало –
пред онуй, невидимото в мен.
Боже, туй ли е предишното ми тяло?
Или в чуждо съм превъплътен?
И се борят Ерос и Танатос
в мен. И проумявам изведнъж –
само Ерос мъж е, а жена там
е Танатос, с име пак на мъж.
Да, жена си е – жена последна.
Хебава. С най-дългата коса.
Не за милване, а за коситба ледна.
В кой ли хубав ден ще ме погледне:
„Хайде! Идвам да те окося...“

19.02.1992 г.

КРАЙ

© 1992 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Горица Петрова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8602>]